

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2008**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.10.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

Данас ћемо да држимо претрес.

Да констатујемо само ко је присутан.

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковића,**
- **Окривљени Трбојевић Бора и**
- **Жељка Томљеновић, бранилац.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали сведоке: Димић Петра, Гатарић Драга, Кљајић Раде и Бркић Радован, сви су примили позив, сви су ту, сви су дошли.

Хоћемо ли да држимо претрес?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ОДРЖИ

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслушају сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо их једно по једно да не позивамо све, ја знам да су они дошли. Димић Петра ћемо првога да позовемо. Позовите Димић Петра.

Сведок ДИМИЋ ПЕТАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хоћете овде напред да станете за пулт. Укључите микрофон.

Пред судом је сведок Димић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Димић или Динић?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Димић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «м»?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да, Димић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ДИМИЋ ПЕТАР, са подацима као код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неке измене у вашим личним подацима?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца, адреса и тако даље?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

Код истражног судије од 11.07.2007. године, упозорен, опоменут након што је положио заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани овде данас као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, све што знате морате да нам кажете, ништа не смете да прећутите. можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. У смислу важећих законских одредби полаже се заклетва, ви то нисте положили пред истражним судијом, ту је текст испред вас, па прочитајте наглас.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред овим судом будем чпитан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Позвали смо вас као сведока у вези поступка који се овде води против Трбојевић Боре, да ли ви њега познајете?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у завади можда, у сродству?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

Несродан и није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми шта је било и где сте ви били 1991. године у периоду од августа до октобра месеца и одакле сте ви уопште и шта је, да ли сте из Грубишног Поља, шта сте тамо радили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Из Грубишног Поља, радио сам у Дрвној индустрији «Чесма». Кад је почело хапшење отишао сам у шуму као и сви остали. Брат ме није послушао, он је био ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком то месецу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: 13. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Отишао сам у шуму где су отишли сви ови моји. Међутим, ја на тој локацији где је био штаб у Великој Ператовици ја се нисам дуго задржавао, био сам једно 10 до 15 дана у врх главе и прешао сам на врх Грубишног Поља, иначе једна јединица око 20 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам шта вас интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме како је изгледало тад у то време, знате? Јесте ли ратовали, јесте ли имали униформе, оружје, јесте ли имали неке акције, шта сте радили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Имали смо униформе, имали смо оружје, сигурно бранили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у некој организованој јединици или не?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Организованој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте били онако појединци?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па то је више била територијална одбрана, није било појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се ово укључили јесте ли се укључили у ту јединицу 13. августа организовано, више вас или ви појединачно? Како сте се уопште укључили у ту одбрану што кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па више нас је укључено, па знало се за ту јединицу кад је почело хапшење по Грубишном Пољу, људи су одлазили масовно горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је почело хапшење?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па већ мој брат је ухапшен 15-ог, ја сам 13-ог отишао, он је 15-ог, па већином су сви око 15-ог, доста их је похапшено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите нам ко је хапсио кога?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па ЗНГ-е су хапсиле Србе. Мој брат је остао кући и ухапсили њега и колегу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако без разлога?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па без разлога, ишли су са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте се 13. августа организовали или прикључили некој јединици зашто?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Прикључио сам се ради своје сигурности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваша породица?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Жена и кћер су отишле за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тад у августу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте се укључили у ту одбрану и у јединицу где сте се јавили, коме?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У Велику Ператовицу, тамо је био штаб Територијалне одбране те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте знали за тај штаб?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па знао сам, како не бих знао, па то је мало место, знало се све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у штабу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па био је командант, па било је доста људи, ја те људе знам команданта Раду Чакмака, знам Живка Загорца, он је сад у Канади, не могу се сетити све, било их је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се тај штаб организовао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Они су пре почели, негде почетком августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и на који начин сте се ви укључили, јесте ли добили распоред, оружје, ко вас је опремио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Добили смо ми наоружање од армије, имали смо униформе и добили смо оружје. Ја сам лично имао аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слушамо вас.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Немам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало, на који начин сте се бранили, које су акције биле?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Бранили су се, сигурно су се бранили кад су нас нападали, нападали су са свих страна, поготово из Грубишног Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки посебан напад неког датума, кад је то било, како је то изгледало?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па било је скоро сваки дан али најзадње оно кад смо морали отићи 01.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажете да је ваш брат заробљен. Јесте ли ви можда заробљавали Хрвате?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за размену?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па било је ухапшених, али нисам ја у том учествовао, било је размене, мој брат је тако размењен исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је ваш брат размењен?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Пред крај, тако негде у десетом месецу, половином десетог месеца, он, неки Живко, једна докторка што је сад у Смедереву, њих троје прво, Живко не, Живко је касније. Ја знам да су два дана биле размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми ко је ове Хрвате за размену заробљавао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Стварно не знам, нисам у томе учествовао и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се интересовали због брата и то?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: И знао сам, моја мати је долазила на преговоре јер је исто од једног Хрвата, из истог су места рођени па су њих двоје долазили код нас и она је, пошто ми је мати остала у Грубишном Пољу, ишла је у посету код брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ишла на преговоре?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Горе у Ператовицу и Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је преговарао још од Срба за размену?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па био је, не знам како се звао, из Велике Барне, неки Ђуро, не могу се сетити, Сударевић, моја мајка и од Хрвата Вереш Јанко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били ови Хрвати, где су били смештени ови који су били за размену?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да, били су у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у школи?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Школа Велика Ператовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком затвору или су онако боравили слободно или?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па били су под контролом, није то сматран затвор, нису имали затвор, то је стара напуштена школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били закључани?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везани?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико их је било?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, нисам никад залазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесам чуо сам, али не знам стварно колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неко име?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Радошевић, не могу се сад сетити име, знам надимак Жућо и Вереш, његово име не знам, знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: За ове не знам. Били су неки из Вировитице тројица, те нисам ни познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви они заробљени у једном наврату или у више наврата?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не, у више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули ко је водио те акције?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је чувао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам ни то кад нисам ни био присутан горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви били уопште?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: На врх Грубишног Поља, а тамо није био затвор, ништа, то је удаљено око 8 до 10 км од Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли силазили у Ператовицу? Где сте се хранили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Добивали смо, довозили су нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је довозио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па довозили из кухиње, из Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли знате можда ко је радио у кухињи?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не могу се сад сетити имена, радило их је доста, била је велика кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бар неко име, не знате?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Знам, ја мислим да је он био шеф кухиње Душан Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшић?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је била смештена кухиња?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У Ператовици код приватних кућа, била су нека поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли чија је кућа била где је била кухиња?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не могу се сад сетити, то је прошло 17 година, негде у половини села можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате за овде окривљеног Бору Тргојевића, да ли је он радио у кухињи или је радио нешто друго, да ли је он био горе с вама?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам да ли је радио у кухињи, можда једно време али не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли шта је он радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не, исто је био у јединици као сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био с вама горе?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Са мном не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био он можда у затвору том, у школи?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Колико сам чуо не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за кухињу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: За кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кухињу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је он био тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не могу се сад сетити али знам да их је било доста, то је велика кухиња била, сигурно је било 20, можда и 30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли знате колико је било заробљених људи?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не знам, ја мислим једно 10 или 12 колико сам ја имао информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви спроводили неке акције или сте се само бранили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја сам се само бранио са својом јединицом, не моје, нисам ја био командант, нас је било мало око 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била нека акција 20. августа јесте ли чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Село Тополовица где је?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па Тополовица је удаљена од Грубишног Поља једно 20 км. Знам познам то село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била тамо нека акција?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, стварно не знам, нисам учествовао и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нисам ни чуо за акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви уопште горе тамо имали неке информације шта раде други делови ваше јединице? Да ли се причало то, јесте ли комуницирали или само тако били горе?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па ја вам кажем да сам био цело време на врх Грубишног Поља само сам био пар дана испочетка тако да стварно не знам, слабо сам имао контакт са њима. Ја сам већином долазио кад је брат размењен једно 10 дана пре него што смо морали отићи онда сам долазио повремено горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли се интересовали макар због брата за те заробљенике какав је њихов третман, да ли их неко испитује, ко су ти људи уопште, да ли су то неки војници или цивили од заробљених?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Они су били у Збору народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заробљени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не знам за све, ја знам за ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: За ту двојицу – Вереша и Жућу што су мењани за мог брата, за ту докторку, за Живка и за не знам њих пар. То је војска вршила размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то установљено да су они у Збору преко неког испитивања, да ли их је неко испитивао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не знам, сигурно да их је испитивао, али ја нисам био присутан нити знам, највероватније да их је испитивао кад су били заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је било испитивање – у школи или у неким посебним просторијама, у штабу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па сигурно у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је штаб био?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па штаб се мењао често локација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па била је кућа, нека кућа напуштена, па било је једно време у дому покрај продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У викендицама?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам за викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли били мучени можда ти заробљеници?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је испитивао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у тој вашој јединици, ајде кажите ми ко је био командант, ко је обављао још те неке функције?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Командант је био Раде Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још неко?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па ја мислим да је Живко Загорац, он је био као политички комесар, а за друге функције не знам, ваљда су били као вође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је била нека полиција?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Било је полицајаца који су напустили посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па ништа били су у јединици. Они су морали напустити посао и отишли су исто се прикључили горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Миленко Стојић?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Миленко Стојић, је ли Стојић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Био је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата или током ових пар месеци?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Пре рата био је инспектор у полицији у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ових пар месеци од августа до октобра?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам. Био је горе, знам да је био у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С вама горе или у Ператовици?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам кад нисам био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био исти борац као и ви или не?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Борац да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Божа Трбојевић?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Божо Трбојевић је распоређивао страже колико сам ја упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где су биле страже?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па биле су свагдје око села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он то исто имао неку функцију да руководи нечим?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па сигурно да је имао кад су се распоређивали, знам да је и мој отац био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ја сам вас то питала да ви лепо нама испричате све шта је било, па кажите тамо је био тај и тај, па је он распоређивао стражу, да вас ја овако не испитујем? Ја не могу да претпоставим све те ствари које су биле у то време, а ви можете свега да се сетите? Значи, кажите ми лепо Божа Трбојевић је био. Да ли је он имао неку руководећи улогу, где је распоређивао стражу, јесте ли се ви интересовали, брат вам је отет, да ли ће он да се замени за неког, да се размени, одакле ти људи, да ли су ти људи обезбеђени за размену?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Знао сам ја, за ту двојицу сам знао што су ухапшени и могао сам се једино интересовати код команданта да њега питам, Раду он је најбоље био упознат с тиме, јер су они хтели да се изврши замена. Ево ја не знам, кажем да сам био цело време, ја сам дао све у оној првој изјави и стварно немам ни шта додати ни шта одузети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете значи у свему код овог као код истражног судије?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо исто уопште знали ни да је постојао затвор, сад кажете да је постојало то нешто у школи где су чувани ти заробљеници?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: За мене је затвор ако је неко сланчен и у хелијама, тамо није то било хелије, била је школа, знам да је била школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били закључани ти људи?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Били су закључани, сигурно да је била и стража горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била стража или није?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Морала је бити сигурно стража, неће их нико оставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је организовао ту стражу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ову другу стражу да ли је организовао Божо Трбојевић, а ову стражу код школе не знате ко је?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, Божо је распоређивао људе на положаје по бункерима и не знам где око села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај напад да ли је пријављен из села Тополовице, не знате?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за тај третман заробљеника знате или не знате?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам. Нисам био горе, кажем вам да нисам био горе и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је установљено да су заробљеници у ЗНГ-ама, је ли тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да, знао сам и за ову тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је установљено овако или су они имали неке легитимације или их је неко испитивао да би то установили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Имали су, знали смо ми сви за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било потребно никакво посебно испитивање?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Није кад су знали, то је мало место, сви се познају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви сад све што вас питам ви не знате, а тад сте знали?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па знам познао сам тога Радошевића, познао сам Вереша, како их не би познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Селеша Жељко да ли је био?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сви заробљеници размењени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Стварно не знам. Ја знам ко је за тога Радошевића и за Вереша да је размењен мој брат Живко Четковић, докторица Даљуг и не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам рекли. Јесте ли ви чули шта је с тим заробљеницима?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви напустили уопште Хрватску и дошли овде у Србију?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: 01.11. кад су и сви напустили, то је било масовно одлазак 29 села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том тренутку ниједан заробљеник није остао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто за њих?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, ми смо остали задњи на врх Грубишног Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто за те заробљенике?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су убијени, да ли знате?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вам кажем.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су тамо у школи убијени?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, нисам био, нисам учествовао и стварно не знам нити сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити сте чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нити сам чуо нити сам видео, нити сам био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Бору нашег Бору Трбојевића?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали тамо у то време?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Видео сам га тих 15, 20 дана док сам ја био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па исто био у јединици са мнош, исто као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао горе на врх Грубишног Поља?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Није, код мене на врх Грубишног Поља није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта је радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Он је остао у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он учествовао у неким акцијама, јесте ли чули за то?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам кад нисам био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има нешто што бисте хтели да нам кажете што нисте до сад рекли?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па немам ништа, ја све кажем што сам рекао и пре, не могу шта ни одузети ни додати. Знам га, познајем га, кажем нисам био на тој локацији, то је удаљено једно 10 километара, можда и више, не могу тачно одредити. Ја сам био свега испочетка 10 до 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Кљајић Раде?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кљајић Раде?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја мислим да је он исто радио у штабу да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете још неког да се сетите? А кад је било то повлачење, одлазак за Србију?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: 01.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру, целог дана, увече?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли морали да прођете кроз Велику Ператовицу на путу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли тим путем?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Ја сам ишао другим путем из Грубишног Поља преко Рашенице за Давчевић, Турчевић Поље и ту смо се скупили у Турчевић Пољу, односно у Дијаковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се скупили у Турчевић Пољу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па значи други дан, 02-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ту видели Бору?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту нешто причало да је неко убијен или заробљен?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ништа, мени није било добро па су ме одвезли у болницу на Бучје тако да ја не знам било је нешто приче да ћемо се вратити назад, а пошто нисам био онда овде нешто са чиревима сам имао проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја вас питам за ово да ли сте чули да је тамо неко остао и да није размењен па да је убијен?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви после тога по доласку у Србију комуницирали уопште са својим земљацима?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Којима, овдје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, овде кад сте дошли, кад су други дошли?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Јесам, па имам који сад живе у Батајници заједно са мном, знаду исто људи који су били горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам да ли сте комуницирали по доласку од 1991. до сада?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па јесмо, сигурно да смо комуницирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули нити сте разговарали о тим данима, у том времену?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Разговарали смо, сигурно да смо разговарали, али о таквим стварима не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте сада рекли да сте ви десетак дана од августа били ту у Великој Ператовици, а у истрази сте рекли 13. августа до 28. августа то је отприлике то исто?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте за то време као припадник јединице како се одвијао рад да кажем јединице, јесте ли имали неку обавезу да се неком јављате, постројавање?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Било је постројавање свако јутро док сам ја био, па се већином није било мало онда људи, знам да су по ноћи распоређиване страже око Ператовице, око Давчевића, Лончарице, ових српских села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте ви сад ту били за тих 10 дана да ли је било кад се постројавате па осим тих стража што се одређује ноћу да се иде негде у неку акцију, да се људи одреде?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Нису, док сам ја био није се ишло ни у какву акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега сте се онда постројавали?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па нормално морате бити организовани да се построји, да се види, да се прочита дневна заповјест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да нисте чули за напад на Тополовицу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овде имамо податке да се тај напад одиграо 20. августа, значи то би било ово време док сте ви били тамо да је заробљено можда и око 50 људи том приликом.

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да су доведени пред штаб, а потом да су одведени у школу сутрадан, ту где ви знате да је неко био али да је од тад почело?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Али ја не знам, ја се не сећам, ја тамо нисам био кад су они доведени, ако су и доведени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ви кажете да сте у то време били ту? Где сте могли да будете ту тог дана?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па не знам можда сам био на неком другом месту, можда сам био у Лончарици да су ме послали, у Давчевицу, у Брђане, нисмо ми цело време били само у Ператовици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам вас то питао у вези тога кад се постројите да ли добијете неки задатак, ви кажете ништа, а сад кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па добро пошаљу те, кажу мораш ићи данас у Брђанима, сутра у Давчевићима, прекостра у Барни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, вршио се неки распоред кад се построји ко ће шта да ради?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли ви били са неком одређеном групом људи распоређивани на та места или како кад?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Кад смо давали страже, на пример у Рашеници Великој било нас је 6 или 8 нас је било, било је 3 бункера, по двојица су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али мислим јесу ли ту увек исти људи с којима ви идете на ту стражу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па једно време да док сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац, изволите?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми од кад познајете Бору Трбојевића? Колико година?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па дуго.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми какав је он човек, да ли је поштен, да ли је свадљив?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја га знам као поштеног човека, обитељског, знам да је био добар мајстор, да је поправљао веш машине и белу технику.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да ли је пре рата пио?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да ли знате да ли је био с ким у завади од Хрвата пре рата?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Колико знам да не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А реците ми јесте ли познавали Бору Рекића?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Какав је он човек?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Добар.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Колико година њега познајете?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па познајем исто дуго година, преко 30 година, можда и више.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми ваш брат шта је радио прије рата?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Био возач.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми где су га ухапсили и зашто су га ухапсили?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: У Грубишном Пољу, он је одвезао моју жену, своју, децу и вратио се назад са камионом и приколицом, дошао је по своје ствари, кад је натрпао ствари, пресрели су њега и тог колегу, избацили ван, пребили и у затвор и одузели и камион један и од матере су одузели други са потврдом и никад није ни могло то од ствари да поврати.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате неко питање? Трбојевићу, окривљени, имате ли ви неко питање?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Окривљени нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми колико је било тамо војника укупно у ТО у тренутку кад сте ви дошли и у тренутку кад сте требали да се вратите?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па кад сам ја дошао можда их је било око 200, а кад смо одлазили ближе 800, колико сам ја имао информацију јер кад су се оно скупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То 31-ог тамо 800?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да, али није то само било у Ператовици, било је у Лончарици, било је у Великом Грђе, то је све било у склопу једне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је радио Бора Рекић?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Боро Рекић? Не знам. За овог што ме је госпођа питала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време јесте ли га виђали?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па био је у јединици, не знам шта је радио, у јединици је сигурно ишао на положај, на распоред куд су га слали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он изгледао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па сличан овом Бори, само можда мало нижи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему сличности, у чему разлика?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па тако отприлике истих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Знам га добро. Радио је као возач, знам да сви познају, кажем мало место, знадем ја све те људе и који су млађи и старији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега њих двојица личе један на другог?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Зато што су доста слични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, због чега су доста слични?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па овако по физиономији, док је онај сад кад сам га задњи пут видео он је мало дебљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тад? Јесу ли личили тад у то време?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па слични онако приближно слични, разумете, истих година су били тако попуњени, једнаке су отприлике висине, само што он има смеђу мало коврцаву косу, ето у томе разлика је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају исте боје косу и очи или не? Да ли је један од њих двојице у то време имао неке карактеристике?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наочаре, бркове, браду?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Бора је једно време носио браду, али то још прије рата док је возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је носио у то време капу са кокардом, шубару?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Никог ја нисам видео да је носио капу са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко дугу браду и косу?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Ја са кокардом и шубаром, нико није био код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са дугачком брадом?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не. Колико ја знам не, јер је било морало се бријати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то је наређивао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па била је наредба ујутру на постројавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то наређивао?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Командант кад се врши постројавање треба да дође уредан у строј и обријан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Раде Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а знате ли Бору Давидовића?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Бору Давидовића знам, радио је као конобар у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тамо био у одбрани?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја мислим да је он дошао касније кад сам ја већ отишао у Грубишно Поље, али чуо сам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они личи на неког од ове двојице?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Па није зато што је вишљи, мршав, знам да није ни приближно сличан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он старији или млађи?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Ја мислим да је он млађи коју годину од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн, плав?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Онако кестењасту косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам хтела да вас питам. Имате ли још нешто да кажете? Ви долазите из Батајнице?

СВЕДОК ПЕТАР ДИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате трошкове никакве, то је градски превоз. Хвала вам можете ићи. Искључите микрофон. До виђења.

Позваћемо сада Гатарих Драгу.

Добар дан. Приђите овде за овај пулт. Добар дан, позвани сте као сведок овде. Дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиска лица изложило ташкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. положићете заклетву, а претходно ћете да ми кажете ваши подаци су као 11.07.2007. године, је ли?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Јесте.

ГАТАРИЋ ДРАГО, са подацима као од 11.07.2007. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми у односу на исказ који сте дали код истражног судије 11.07. да ли остајете при томе, да ли нешто имате да кажете или да додате?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Остајем, остајем при оној изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Објасните нам колико сте били ту у Ператовици, колико у Рашеници? Који су ту људи били и како сте се наоружали, колико је вас било укупно, какве су биле заповести?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па сад све тачне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И акције?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Тачне податке ја не знам ја сам био најпре као што сам рекао пре у изјави у Боркима, горе у даруварској општини па сам онда прешао у Ператовицу, колико је тачно било људи не знам, ту смо били смештени у Ператовици онда смо ишли на пример мене су задужили у ту Рашаницу да тамо идем на стражу. У Ператовици смо се одмарали а тамо смо ишли онда на стражу кад смена дође онда овде се одмарамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад сте ви почели уопште, кад сте се укључили у ту одбрану?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па то је било негде у септембру месецу, негде почетком септембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: На који начин, па били смо формирани по селима као ангажовани од неких официра који су долазили код нас па да се формирамо као Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА официри вас организују као ТО?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ја не знам да ли су то били официри ЈНА или су и они били резервни официри или шта су били, тако да се као организујемо у ТО свако село и да у случају напада на то село српско од стране Хрватске да се можемо бранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то сви мушкарци у селу били или неког животног доба или тако, је ли неко имао искуство? Јесте добили оружје?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Јесмо добили смо оружје нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих исто официра?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па од тих, јесу ли били официри, шта су били неки безбедњаци не знам ни ја шта су били која им је функција онда била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформе?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Униформе нисмо добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нормално сте добили оружје, отишли кући и чекали да вас позову за акцију, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Тако је, да. Тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако је било у ком месецу?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Тако је било, ја сам у августу, крајем августа отишао кад је моје село, тамо Благородовац у Хрватској, кад су дошли ти те паравојне хрватске ЗНГ-е, па су упали у наше село, ја сам чуо од неких колега мојих су ми рекли да се спомиње често моје име и да је боље да напустим село ако имам куд да одем, тако да сам ја отишао за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, шта сте ви радили у то време па се ви спомињете тамо?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па шта спомињали су све те младића који су били стално, чим си напустио посао, чим си у селу, одмах је нешто било сумњиво шта ја знам, тако да сам онда ја отишао за Србију, ту ми је већ била жена и дете и онда сам се из Србије вратио у Борке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте били у Србији, отприлике дана, датума?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па ето ја сам дошао, шта сам био 7 до 10 дана у Србији онда, док сам сместио дете и жену, они су већ били ту, нашао им стан и све и ја сам се онда вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте тамо непрекидно?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Дошао сам, па онда сам био тамо до 31.10. био сам кажем најпре у Боркима негде до средине септембра и онда сам прешао горе, са тетком сам отишао кад је он наишао доле онда сам отишао са њим у Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се тамо јавили некоме?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па тамо је био командир Маровић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Маровић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раде Чакмак?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Раде Чакмак је био у Ператовици, а ја кажем у Боркима јавио сам се том бившем командиру да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам за Ператовицу.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: А у Ператовици је био Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се јавили њему?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да, да, кад сам дошао горе јавио сам се њему да сам дошао, као да нећу више да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте све са оружјем и са свим?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да, са својим оружјем које сам доле задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли добили неки распоред?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па ништа рекао је само где да се сместим, после су ме распоредили да идем на стражу у Рашеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана сте добили распоред?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па можда након 5,6 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о ком датуму онда причамо? Кад је то кад добијате распоред горе?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ма не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то већ септембар, октобар?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Септембар, па кажем половином кад сам дошао половином септембра сам тамо дошао и који је тачан датум био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у прилици да видите како је организовано ту у Великој Ператовици, тај живот војске и остало?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па био сам кажем тих дана кад нисам био у Рашеници онда сам био ту у селу, спавао у том Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била кухиња?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је радио у кухиљи?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: У кухињи је радио Мркшић, којег познам људе, било их је доста, али знам тог Мркшића Душана, он је то припремао то месо и то, пошто је он месар по струци, Бору сам виђао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Бору?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Бору Трбојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он радио?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Виђао сам га највише ту у кухињи и по дворишту тамо, шта је радио вјероватно помагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је било његово задужење у кухињи?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам. Не знам, кажем ја сам слабо проводио тамо време, мало сам људи ја и познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали још некога?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па ето познавао сам те моје зетове што сам већ навео, због њих сам највише и дошао горе и тог тетка Стеву Босанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стево Босанац вам је?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па он ми дође као тетак, његова жена ми је тетка, мамина сестричина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милица?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Милица, Милица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ви са њим дошли?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па ту негде средином септембра кажем вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је био он пре тога?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Он, он је био у Ператовици, само он је наишао камионом, возио је ваљда неко брашно шта ли па је наишао, стално су имали, село до села који су били сви тамо имали су они те везе, одржавали су, возили ишло се једно другима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је живео Стево Босанац?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Стево Босанац је живео у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је он прешао у Велики Ператовац?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и ви или раније или касније?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па раније, вјероватно раније, јер ја сам дошао са њим из Борка он је већ био у Ператовици, па је сам мене повезао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овако успут пошли са њим?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми како се то одвијало јесу ли се хранили можда ту и неки заробљеници из те кухиње?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо некаквих заробљеника?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Било је заробљеника, то сам чуо да има, али никад нисам ни прилазио нити ме то јако занимало тамо да ја идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће тамо заробљени људи?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Откуд ја знам, вјероватно како сам чуо из после прича да су ти људи заробљавани кад су Хрвати заробљавали Србе, тако да имају за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико их је било?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам да ли је било два, три или више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били смештени?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ни то не знам тачно како и шта је та просторија била пре, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то нека посебна просторија или у неком објекту?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па шта ја знам, објекат неки је био, сад не сећам се ја тачно тога, кажем вам ту сам ја слабо и пролазио тим делом и нисам се интересовао пуно за те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их чувао неко?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки као шеф тога затвора?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па то сам исто после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још некога?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Нисам ја знао ко је шеф, после сам чуо да је био овај седи један што је шепао на ногу, исто је ли он исто Трбојевић се презивао Божо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли била нека полиција, је ли био још неко осим Радета Чакмака команданта или тако нека функција?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ту линију командовања нисам знао, кажем вам, највише сам проводио времена на стражи и онда кад сам дошао тих пар дана гледао сам само да одем тамо код тетке она је била исто у једној кући у Ператовици, та Милица, проводио време са њима и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Миленко Стојић?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Миленко Стојић, ја мислим да је он био у милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он неке надлежности за те заробљенике?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Живко Загорац?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Живко Загорац мени није јасно коју је он функцију, да ли је имао неку као моралну или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту у штабу, јесте.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: За морал, тамо је био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Чакмаков син?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Њега ја слабо познам. Не знам ни који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био кажите ми тамо осим овога Боре нашег Трбојевића, још неки други човек који се зове Бора?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Био је тај Трбојевић Божо, ја мислим да је њему Божо име тај седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, неко ко се зове Бора?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Било је Бори, само не знам их ја по презименима, било је имена доста, доста људи је било са именом Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко ко је сличан Бори Трбојевићу?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Шта ја знам. Не знам, да ли је сличан да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да може да дође до забуне, замене или тако даље?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па могуће, кажем много људи је тамо било именом Боро ко и Драго, као и осталих имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми шта се дешавало с тим људима ако сте чули да има тих заробљених људи, ко их је чувао, шта се са њима дешавало, до кад су они били ту на који начин су дошли, ко их је довео ту?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам, ни то не знам. Кажем вам слабо сам времена ја у Ператовици проводио, тако да нисам био упућен, само то што сам чуо од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми шта сте чули колико их има?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па кажем вам чуо сам тако да их има два, три, четири, ту негде, мањи број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неко познато име вама?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Нисам зато што ја и нисам са те општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Радошевића?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вареша, је ли их познајете од раније?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Није Вареш него Вереш, познат ми је док сам долазио још пре у Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је он ту можда у затвору?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ја не знам да ли је он био у то време кад сам ја био, ја сам чуо да је он био па да је пуштен, да је тако нешто да је био ту па да су га пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули још неко име?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Чуо сам да се спомиње и неки Жућа, а њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неко овако кога знате или не знате?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се дешавало са тим људима је ли их неко испитивао шта ће они ту, како су управо они изабрани?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам, нисам чуо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је са њима било кад сте ви кренули за Србију?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ни то не знам јер ја сам директно из Рашенице, ја се нисам ни враћао после у Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто шта је са њима?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Чуо сам да су као побијени, али то су касније приче причане да су као ти људи који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то чули тамо или овде?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ма већ овде кад смо дошли, нисам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви били 31. октобра?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: У Рашеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте напустили Хрватску?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Хрватску, из Рашенице смо то вече отишли у Бастаје, Кореничане, ту смо Кореничане чини ми се ту смо преноћили у том селу и други дан наставили правац Бања Луке, Босне. Као читава колона, цели тај народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ператовица кад је напуштена?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па Ператовица је кажем ми кад смо кренули из Рашенице према Ператовици, не знам кога смо срели, већ рекли су нам да тамо нема никога већ око 3 сата из Ператовице да су сви отишли. Тако сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за вашу тетку је ли знате како је отишла?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па она је, то сам после исто чуо кад сам био код њих после у Босни и све, они су отишли камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је рекла, ко она, муж, дете?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: И да је и Боро са њима отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Боро?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: То ми је Стево рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Боро?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ју питали који кад кажете да их је било више?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем јесте питали који Боро?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па знао сам Бору, кад смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се они дружили нешто иначе?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па нормално сви смо се тамо дружили, ко се познавао, увек смо били другари и на забаве смо заједно излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми јесте ли чули за неке акције које су се одвијале у августу, септембру?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Није, у септембру једино што смо имали кад сам ја био тамо у септембру, до краја октобра једино што смо држали те страже и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се баш дружили са Бором Трбојевићем?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Нисам се дружио, него сам га познавао од пре, познавао сам га, дружили смо се пре рата можда тако пар пута негде кад смо се видели на забави, у кафани и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је било тамо још од тог нашег друштва?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Гдје? Тамо у то време у Ператовици, у Рашеници?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па било је, било је војника шта ја знам колико, обично смо ишли тако по групама у Рашеницу, на смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у вашој групи?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам ја та сва имена, кажем ја нисам са те територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам за оне које знате, што кажете дружили смо се, ишли на забаве и тако даље, ја вас питам.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Ја сам рекао да смо се дружили нпр.ја, Боро, ти моји зетови код којих сам долазио у Грубишно Поље и тако, а ове војнике вамо кад дођете, кога можете позанати, не познате никога, упозна се то временом али се и заборави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас то и питам јел сте се дружили са Бором ви кажте повремено?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено или је то био ваш пријатељ?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Повремено, повремено смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваши зетови, овај Милован, Милорад и Радован, је ли?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били тамо?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били са вама или доле?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Нису, они су били у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили, јесу они били са Бором?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам какве су задатке они имали, шта су радили, не знам, били су исто војници шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је овај ваш зет, то вам је зет Бркић Радован?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он напустио?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па он је отишао пре тога, он је требао да иде, он је тражио Чакмака потврду неку што знате да су се онда давале те потврде да се смије напустити, он је отишао у Бања Луку па је ваљда за Београд, не знам тачно гдје, да нађе сина и жену, да смести ту децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био горе са вама или доле у Ператовици?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Он је био у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ператовици?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Да, али је отишао пре тога 31. он је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али све време је био доле?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Доле у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још нешто да кажете? Колико је било војника тамо?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Е то тачно не знам, да ли 200 да ли 300, да ли, јер то није само Ператовица, то су била сва села која су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају, кад сте кренули?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не, ја сам ишао само са том екипом из Рашенице, касније колона кад је била, ту је било и народа и војника и свега то је тешко ту пребројити сад колико их је било тачно ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате питања? Ви? Не. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас кажете да сте видели Бору код кухиње, да код затвора нисте долазили, ја би вам са дозволом суда предочио из истраге судија вас питао док сте ви били у Ператовици, знате ли да је тамо било неких заробљеника, ви кажете чуо сам нисам прилазио да видим, па вас судија пита знате ли ко је чувао стражу код затвора, а ви кажете виђао сам господина Бору тамо, то нам данас нисте рекли да сте га виђали.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па могуће, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте знали за то.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Могуће да сам га и виђао, не могу се ја сетити сад свега кад сам кога где виђао, давно је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ово причали то је био јули 2007. то је исто давно у односу на догађај као и данас.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи сад кажете да је могуће?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Могуће, могуће да сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, имате ви питања?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам. Мркшић Душан, рекли сте да је радио у кухиљи је ли он учествовао у каквим акцијама а да ви знате?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Колико ја знам није.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Каквог је био здравља Мркшић Душан?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Добар, шта ја знам он је био доста је изгледао онако здраво, крупан човек, висок, ко месар баш прави типично месат, нисам ни чуо у оно доба да је болестан, да је нешто.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Је ли познајете Бору Рекића?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Познам.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Је ли познајете Бору Давидовића?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: И њега познам.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Шта је радио Боро Давидовић?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Боро Давидовић ја мислим исто да је био само на стражи, да је само стражу чувао.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Је ли у Ператовици?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Е сад да ли у Ператовици, био је једно време ја мислим и у Рашеници, не могу се сетити свих имена, ја мислим да је једно време био и у Рашеници и у Ператовици, јер више времена, верујем кад сам ја био у Рашеници није био са мном, можда један пут, два пута.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А шта је Боро Рекић радио?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не знате. Какав је Боро Трбојевић човек?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Па ја колико га знам из тога свега и после из дружења, свега да је добар човек, фамилијаран човек, склон шали.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Је ли свадљив и да ли је преке нарави?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не, колико ја знам.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да ли је алкохоличар?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: То не знам, онако кад смо се састали некад смо попили по чашицу, кафицу и.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли ви имате питања? Окривљени? Да ли имате питања? Приђите овде микрофону и укључите. Приђите и укључите то црвено дугме.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ми смо се слабо овако познавали, он је из Благородица, једино смо се виђавали када смо били у Грубишном Пољу, он је имао тамо фамилију и онда смо се виђавали, онда смо се у Ператовици упознали када је дошао из Благородица и ја сам био у неким сватовима и ја сам тако њега упознао, иначе нисмо се много дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И овако познајем га мислим ко човека и кад сам дошао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што каже да вас је виђао код затвора?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, ја јесам био код затвора, али нисам чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Седите.

Ви имате трошкове за данашњи долазак из Петроварадина је ли?

Седите окривљени.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Из Петроварадина да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Не знам, ја сам колима дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо неку евиденцију да је то 1.500,00 динара.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо као да је 1.500,00 динара повратна карта, је ли то то?

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Добро.

Сведок трошкове тражи, па му суд досуђује на име трошкова по цени аутобуске карте за долазак и повратак, према информацијама Службе овога суда, 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, хвала вам и довиђења.

СВЕДОК ДРАГО ГАТАРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо Бркић Радована.

Добар дан.

Пред судом је БРКИЋ РАДОВАН, са подацима као код истражног судије од 17.09.2007. године, упозорен, опоменут, заклет:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неке измене у односу на ваше податке од 17.09.2007. године?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде као сведока знате.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, морате да ми кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиска лица изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, колико видим код истражног судије кад сте били тамо 17.09.2007. нисте положили заклетву, ту је пред вама текст па је потребно да положите заклетву. Прочитајте.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо вас овде позвали, води се поступак против окр.Боре Трбојевића, да нам кажете шта се дешавало од августа до тамо 31. октобра у Великој Ператовици, у Тополовици, тамо на том подручју у Хрватској шта сте Ви радли, да ли знате шта је радио Бора Трбојевић и шта се тамо дешавало?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па ја сам у Велику Ператовицу дошао негде можда око 08.08. или 09. не знам тачно, због не знам да ли да наведем разлог због чега сам отишао од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све да нам испричате шта се десило.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па због тога у мом селу ја сам живео у Тополовици, било је већина хрватског становништва и имали смо великих проблема са њима поготово кад је тај ХДЗ заживио и разумете, па у селу је радила моја супруга у продавници, па су они на ту кућу, на ту продавницу ставили бомбу и тако да нисам више имао шта тражити и отишао сам у Велику Ператовицу пошто је ту било већином српско становништво и ту је било још људи нормално бораца, као командант је био Чакмак Раде. А Бору знам негде од `82-3. године од школовања још, дружимо се и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се дружили?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да, повремено кад се нађемо у Грубишном Пољу, то је општинско место, пошто сам ја живео у Тополовици а он у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте баш у Тополовици живели?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: У Тополовици сам живео, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми тад кад је био тај инцидент, то са продавницом у којој је радила ваша жена, после тога отприлике почеле су те одбране Срба и тако? Кад је то било?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па после тога, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су се Срби бранили, ко их ја наоружао, ко их је опремио, ко их је организовао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: То стварно не знам ко их ја наоружавао, али ето у тој Великој Ператовици су се скупили ти сви Срби из тих околних села ето као бранићемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје, одакле вам оружје?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па оружја је било, шта ја знам, свако је имао кући можда по неко, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то приватно оружје што сте имали?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па било је и приватног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви шта сте имали?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја сам имао у почетку полуаутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао ту?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: То сам добио горе у Ператовици кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам. Је ли то тамо у том штабу?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па да, то је била шта ја знам нека кућа, викендица или шта, мислим да је викендица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И осим овога Чакмака ко је био тамо?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Био је Раде Кљајић, Живко Загорац, не сећам се више да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио Кљајић?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па ту су они били, право не знам директно коју функцију је вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Миленко Стојић?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Миленко Стојић јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он радио?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Он је био командир полиције, милиције, био је један вод полиције тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви били у том воду?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја сам био у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У воду полиције?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: У воду полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је био ваш задатак тамо?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па између свега било је и хапшења и привођења, највише се јавни ред одржавао у селима, у тим селима која су била под нашом као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контролом?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да. Пуцњаве и тако, знате кад се деси у селу, људи мало и попију и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се дешавало у то ратно време да неко тако попије и да шенлучи?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тога много или онако спорадични инциденти?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, није. Није било много зато што је баш доста смо, добри су били послушни људи, разумете кад неко тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирни људи?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали можда неке овако друге проблеме као крађе или **старање** неко друго становништво, о цивилима?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не, није било тога, колико се сећам то је много времена прошло, али мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је вас било у полицији?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па ја не знам можда једно 15-так, 20, није више. Од 15 до 20, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Божа Трбојевић, је ли он припадао вама?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Божу Трбојевића ја нисам знао, прошли пут чини ми се да нисам то рекао, ја мислим да је он био командир затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је успостављен затвор?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Е не знам, не знам верујте ми не знам. Ја мислим да је успостављен онда кад је било то хапшење у Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је било хапшење?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Е ни то не знам, пошто нисам присуствовао ничему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ухапшени цивили или ко?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па ту су ухапшени цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Зато што су радили неке ствари које, пре тога и претили по селу и што и због размене, пошто смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, јесу се вршила нека кривична дела?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесу вршена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или због размене?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесте због размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили, је ли? Мушкарци или жене?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је њих ухапшено?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Е не могу, не знам, ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Лазо или Лаза Саватовић?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Лазо ја мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он код вас у тих 15 полиције?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, не. Не. Ја мислим да је он био на овим другим селима, има два села, да је он тамо био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто полиција или?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, не, као јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је организовао тај затвор?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не знам, вероватно командир, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала полиција везе са тим?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала полиција везе са испитивањем ових људи који су заробљени?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не знам, не верујем да је имала, нису, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром на то где сте рођени, шта се дешавало у вашем селу и кад и како је то заробљавање било, који су то људи, тамо познајете све је ли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не знам нисам присуствовао тај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте чули после, то су ваши баш земљаци, тамо сте рођени?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па шта знам чуо сам да су доведени горе и да су затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ко?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не могу да кажем, не знам имена свих. Мислим да је био ту Сараге да су били, Сарага презиме, Селеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је баш то село одабрано?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не знам што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било хрватско село са мање Срба је ли тако?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Мање Срба јесте, мање Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је одредио да се иде тамо у то село?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па командант ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је учествовао у акцији?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Кажем нисам, не знам, нисам учествовао тај пут нисам био уопште у тој њиховој акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, је ли знате ко је Котаран Анка или Котаран Мато?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Како други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Котаран Матеја?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Котаран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли знате ко је то?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате где им је кућа?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било тамо у тој кући, јесте ли чули?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па наводно да су ту ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Котаран Мато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је после он одведен?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: У Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели тамо?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не. Тај дан не, него други дан, трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, видели сте га док је био ту у затвору?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био у затвору из вашег села?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Рекао сам вам Сарага Милан, Стево Сарага чини ми се, Ловренц, не знам више не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим људима после?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте их дуго ту виђали?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја сам можда наишао ту случајно поред тога затвора пошто сам чуо да су ухапшени, да су ту, познавао сам их, од тих један је бацио бомбу на моју ту где је госпођа радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена није настрадала ваша?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, не, то су ноћу урадили као опомену. А ја сам пред сами пад то кад су напали, ја сам 25. чини ми се 11. отишао или раније или дан касније, не знам за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него мене интересује после ове акције у овом вашем селу кога сте ви видели шта сте чули да се десило у селу, ко је ишао у ту акцију, шта су тамо тражили и шта су нашли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Оно сам испричао што сам чуо да су отишли, да су их похапсили и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не знам, кажем вам не знам зато што нисам учествовао у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су похапсили?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па Котаран Мату, Ловренц Жељко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ви њих обишли док су били у затвору, је ли њих неко испитивао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја сам их обишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли их је иначе неко испитивао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изводио, тукао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: То не знам, стварно не знам, ја мислим да их је испитивао Стојић Миленко као командир, а за даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где ту у тој истој просторији или их је водио?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па ту вероватно где је био затвор, тај затвор је био школа нека стара школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Стојић Миленко неку просторију коју је користио?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебну, где је могао да их води и испитује?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ушли да видите те своје земљаке јесу ли били везани?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били у добром овако стању?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, нису били везани, у добром стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били мучени?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Чак сам им дао и цигарете сам им дао, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели можда какве повреде?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се интересовали после шта ће са њима да буде, где су они?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па да вам будем искрен нисам се интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па шта ја знам ето тако можда зато што тај што ми је рекао и што је признао шта је урадио, причао ми је да су наводно требали то друго вече да баце мени на кућу, ка кажем ти знаш да ја имам мало дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ко вам је причао шта је?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Тај Жељко Ловренц, један од ухапшених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад вам је испричао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Тад ми је испричао. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда вас је било баш брига шта се десило?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па шта ја ништа нисам могао ту да урадим госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли их неко тукао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, колико ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто, а ко их је чувао испред затвора, испред школе?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па били су људи, борци тада, ја нисам ни све познавао људе, разумете то није моје место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали бар неког ко је чувао те заробљенике?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па кажем вам ја сам се јако мало кретао код затвора, тако да не знам да сам некога видио познатог у том моменту кад сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био чувар тамо у затвору, је ли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био чувар у затвору нисте видели никога?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Тај пут кад сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Можда су били, били су то људи из других села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шеф затвора је био Божа?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да, Божа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај наш окривљени Бора Трбојевић?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Бору Трбојевића сам виђао код кухиње која је била у селу, чак ја мислим да је то његова и кућа била тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он чувао ове заробљене?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ретко смо се виђали овако пошто шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чувао можда он ове заробљене?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја сам чуо да је Боро био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражар?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли код истражног судије да је Милеко Стојић испитивао заробљенике, ове затворенике тако што је ишао доле у затвор у школу, па вас ја питам јесте ви то видели, јесте чули?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па од њега, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били некад можда ту дежурни кад је он испитивао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја сам чак једном био присутан кад је ишао да испитује, мислим да се звао Михалина неки не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је он вршио та испитивања? Је ли их тукао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их малтретирао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, не. Па Миленко је професионални полицајац, он је иначе кад је то тако радио нормално, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи просто их је испитивао као заиста у полицији, је ли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да је заиста у полицији?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па да, да. Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта сам хтела да вас питам, да ли сте ви чули можда да тад кад је била та акција на ваше село, нешто десило и неким цивилима тамо да је нека кућа исто оштећена, да је нека бомба, јесте чули то?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па шта, јесте причало се да је била нека кућа од тих, ја мислим да је то чак Котаранова кућа. А сад они кад су били тамо,

наводно се причало да су ови пуцали на њих и ови на њих, тако да не знам да ли је дошло до паљевине или није, је ли изгорела та кућа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете ови пуцали на њих, ови на њих, изгорела једна кућа.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кажите нам онако да разумемо, не ови, ови. Значи шта се причало.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па ти Хрвати кад су били хапшени разумете они су исто били наоружани и ти Котарани и сви су они су сви имали оружје, они су добили оружје раније од тог ХДЗ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па дошло је вероватно до пуцања, ја нисам био, рекао сам вам да нисам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја вас питам шта сте чули?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Чуо сам ето тако да је било пуцњаве и са једне и са друге стране и да су похапшени и ови што су похапшени и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово бацање бомбе на таван кућа јесте чули то?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не знам, нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Котаран Анка?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Котаран Анка је, па то је ја мислим да је то задња кућа ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли близу кућа Котаран Матеја?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесте кућа уз кућу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Котаран Ката, је ли то жена овог Матеја?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам познате још жене Славка Францишковић, Славка Ацман и Ђурђа Чапо?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ђурђа Чапо?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ђапо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то су вам познати?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли они сви ту близу живе?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да. Па нису баш близу те куће, мало даље су доље на почетку села, ово је већ при крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јесте ли чули шта се десило са том кућом Котаран Анке?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Селешу Жељка и Селешу Јосипа?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Становници села. Сељани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко од њих био заробљен, јесте видели некога у то доба?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Мислим да је био Жељко, Жељко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је син?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се са њим десило?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вареш Ивица и Радошевић Влада јесте њих видели? Вереш?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У затвору?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У затвору или?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не у затвору, то је било пре горе једна, ја мислим да тај затвор није, не могу сада да се сетим тачно, као једна викендица кад су они ухапшени и доведени горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они ухапшени?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Е ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре ове куће?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да. Да, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели да их доводе?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да. Лазо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довео?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Лазо Саватовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у тој акцији учествовао?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А окр. Бора Трбојевић?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било онда са овим Ивицом и Владом?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ништа били су ту у тој викендици затворени, шта ја знам, командант је са њима разговарао, испитивали су их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Чакмак или ваш командант?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Чакмак, Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад су они били ту?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Они су разменути, али не могу стварно да вам кажем кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је укупно било у затвору?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Били су њих двојица и још су ти били неки који су дошли, ја мислим да су ти били тамо из Подриња, али ти људи нису имали никакве везе то су били обични цивили, залутали, напили се па су залутали ту,

па да су тако са њима размењени у Грубишном Пољу горе на крају за неке наше људе Србе из Пакраца. А тачан датум не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре него што су или после ове акције у Тополовици?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па после, после. После акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту су били Влада, Ивица, ти неки људи који су залутали?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су доведени ови их ове акције у вашем селу?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико их је било укупно?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: У затвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не знам стварно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је заробљено у вашем селу?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ни то не знам, знам ето тих пар имена која сте ми ту сад набројили, ето тих колико је то пет, шест и значи њих двојица седам и сад та два човека што су била, десет, једанаест, дванаест људи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је чувара било у затвору?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви чули ко је то, је ли знате ко је то Божидар Јакопец, Петар Крамар, Фрањо Шокец и Мато Петек?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, то не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вендел Шклебек?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог од њих не знате?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се десило са тим људима који су у затвору? Ја разумем да сте ви отишли раније, дошли раније у Србију, али ме интересује да ли сте чули шта се са овим људима десило?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па знате како, чуо, то су приче свакојаке, да су то кад су напали да су се повлачили, да је, да ли су ти људи остали доле, да ли су поубијани, стварно не знам, прича је било свакаквих и да нису и да су отишли и да јесу, сад не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте посебно сазнали нешто за ове из вашег села?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли, кад сте се повукли оданде?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Нисам, ја сам отишао пре, добио сам дозволу од команданта да идем да сместим породицу, код буразера ту у Београд на Карабурму, 25. сад да ли је то било 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више се нисте враћали?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, нисам могао кад је пала, значи тај део је пао и нисам могао да се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Не. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, ви сте кажете били у тој јединици полицијској ако сам разумео?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ваша јединица вршила хапшења Хрвата ради размене?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не. Ми смо били у селу и ишли смо на обезбеђење када се размена вршила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је вршио хапшење то?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па хапшење, то су били неки други људи које ја стварно нисам познавао. Непознати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли и они били нека јединица посебна или?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: То је било у саставу те јединице која је била целокупна у Великој Ператовици, разумете ја не знам ни како се то звало, је ли то била чета, је ли то био, то су неки људи били не знам под којим, коју формацију су имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам познат назив неки «Билогорски одред»?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не. Не знам, не знам можда је био тај назив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте ви били кад је то било у Тополовици?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: У Тополовици, сам био у Великој Ператовици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, кад је био напад на Тополовицу?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Кад се десио, кад се десило то да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте тад били?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: У Великој Ператовици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Великој Ператовици, нисте ишли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не, није ме пустио командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па зато што је то као моје место, па ово па оно, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су ухапшени Вереш Ивица и Радошевић Жућа, њих познајете је ли?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да, познајем их од раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте их ту, како сте их то видели први пут?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: То сам видео пошто смо били горе у Великој Ператовици код те викендице где је било као неки смештај или нешто, не знам шта је било ту једна монтажна сушара за духан, ту смо седели ми, одмарали се и кад су они доведени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Баш кад су доведени?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Кад су доведени, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац? Нема. Имате ви питање неко окривљени? Приђите само опет морате да кажете да би се снимило, знате.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мислим немам питање никакво, ми се познајемо јако дуго, он је дошао у Велику Ператовицу, он није могао остати у Тополовици јер је тамо рођен, мало је Срба било у тој Тополовици, вјероватно је морао јер је његова жена радила као трговац, ми смо дошли у Велику Ператовицу, и тамо је свако имао свој распоред, сад шта је ко радио, све ко је где био, шта је ја сам био чувар затвора, то се код моје куће је била кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И тако мислим Радована познам доста дуго, он ваљда је рекао што зна, што је видео, ја не знам да ли је он био на хапшењу, ко што ја нисам био и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Имате ви нешто?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Познајући Бору дуго не верујем да би то Боро урадио. То је моје лично мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па то за шта је окривљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вам ни рекла све за шта је окривљен, има више ту радњи?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па добро не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ви мени да ли имате трошкове за данашњи долазак, односно колико кошта карта од Чуруга до Београда и назад?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па не знам, ја сам дошао колима. Колима сам дошао син ме довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то Чуруг?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Чуруг је код Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код Новог Сада?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Између Жабља и Новог Сада, колико има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Новог Сада имамо информацију да је то 1.500,00 повратна карта.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то покрива ваше трошкове или не?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Са колима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам са колима, колики су ваши трошкови за долазак?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Па колика је карта, никакав није проблем. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови су 1.500,00 дианра, то вам подмирује трошкове?

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Подмирује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи, па му суд досуђује трошкове у износу од 1.500,00 динара, колико кошта аутобуска карта од Новог Сада до Београда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Можете да идете. Довиђења.

СВЕДОК РАДОВАН БРКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је остао Кљајић Раде.

Добар дан. Станите овде и укључите микрофон. Ту укључите микрофон. Ту, ту. Добар дан.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Добар дан.

КЉАЈИЋ РАДЕ, са подацима као у списима код истражног судије 17.09.2007. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измене у односу на ваше податке пред истражним судијом?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Морате да нам кажете све што знате и ништа не смете да прећутите, треба да положите заклетву, ту је текст испред вас, прочитајте то.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас сада дам и кажете, рекли сте да сте у неком сродству или ваша жане је у сродству са женом окривљеног Боре или како, са мајком?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, са женом, моја жена је у неком сродству са његовом мајком, неке сестре дођу, како не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је даље сродство?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па није ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте у завади, је ли?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па нисмо.

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете сада позвали смо вас, овде водим поступка против окр.Боре Трбојевића, хоћете да нам кажете шта је све било,

крај лета и јесен, 1991. године, где сте ви били и шта сте радили, где је био Бора?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја, то је било негде ајде да кажем крајем седми, почетак осмог месеца, кад смо ми отишли у једно село горе које се звало Ператовица из ког је и Боро. И то је било тако некако да кажем да се макнемо јер је било претња да ће нас купити неке Србе по селима и то је била као нека превентива да се макнемо из тих наших села и из кућа да нас не ухвате. Бору не знам да сам га ја видео тамо првих дана, не сећам се оно што знам о њему да сам га касније видио и знам да је он био чувар у затвору. Е сад неких детаља не знам, шта још вас интересује ја што будем знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ме интересује знате, одакле вам оружје, ко је био командант, кад је дошао Бора.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је распоредио тамо у затвор, кога је Бора чувао, шта ће чувар затвора.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Добро то је било већ касније кад је Бора дошао, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ајде да кажем ко је био командант био Раде Чакмак који је изабран на једном састанку СДС-а да буде као командант, међутим главне одлуке и оно што се догађало то је ишло преко СДС-а јер је из њега и настало, ајде да кажем цели тај покрет или нека заштита или не знам шта и значи било шта да се догађало, све је ишло преко СДС-а чији председник је био Бранко Поповић. Он је и организовао странку, и регистровао и касније био председник странке све до нашег одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било, шта је организовао?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, па питали сте за команданта, тад је изабран Раде Чакмак као командант али хоћу да кажем да је кључне одлуке за неке ствари су ишле преко СДС-а, као например кад је био ослобађан неки коридор који смо ми требали да имамо као проток да не будемо у окружењу, и не знам тако нека магацини за наоружање у неким Вировитичким ливадама и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле СДС-у оружје, одакле му средства да ратује?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: СДС-у оружје, па знате шта ја баш да знам тачно одакле не, али знам кад смо се ми повлачили то је било у 12. месецу '91. да је Вељко Џакула, ондашњи председник СДС-а за Западну Славонију који је рекао да нас је он наоружао кад је звао људе да се врате назад, а ја рецимо сам мислио и имао као неких сазнања да је долазило од тог неког резервног састава војске те Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви добили оружје?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошао, јесте имали можда неку функцију, каже да сте обављали послове безбедности, шта то значи?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па не, ја сам био као неки руководилац тамо неке локалне полиције у тој Ператовици, а ту је углавном била нека превентива против алкохола и сукоба и тако све што се дешавало са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте имали људи у полицији?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ко ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Ако сте ви били у полицији?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па било је можда, а можда 10, да вам кажем сад тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био код вас Бркић Радован?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Бркић Радован, па добро био је он, он није био код мене био је свуд, то се ишло куд је требало ићи, не нам људи се напију тамо па се сваде, не знам па ово па оно, онда се то као иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих ваших 10 јесу то били распоређени код вас да сте ви као њима неки шеф?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па добро ајде тако се може рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био међу њима Бркић?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па био је Бркић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Миленко Стојић шта је био?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па Миленко Стојић он је био обзиром да је он био неки квалификован полицајац он је са њима одлазио овако где је то требало и где је ајде, шта знам, где је требало неки задатак ићи, сад не сећам се детаља тачно, али углавном он је био то, ја сам више био мене су већина људи познавала тамо јер ја природа посла којим сам се бавио зато су ми и дали то место, шта ја знам да ме људи познају па тако да ћу некако деловати умирујуће јер је оно кад смо дошли било је и нервозе и алкохола и свега, да не дође до неких сукоба наших међусобно, а било је и са стране већ се примећивало не знам долазили су, одлазили су од нас, одлазили за Београд и ти Срби и све, тако да ето у тим околностима такве какве су биле ја сам то радио колико сам могао и знао и издавао папире рецимо, не знам пропуснице када иде за Србију, за Босну и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви сте имали ауторитет, па сте из тог разлога били руководилац, а ове оперативне ствари радио је Миленко Стојић?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па углавном тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су били задаци полиције, шта је, је ли имала полиција неку акцију или нешто?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па ја се не сећам да су ишли у неке акције, једино ако је ишла, ако су сви ишли онда је ишла и полиција у склопу са њима, а да су они посебно имали неке акције не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте смештали ухапшене људе?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештали људе смештали?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па били су у, то већ није била моја надлежност, затвор не, затвор је био у домену Боже Трбојевића, он је био командир затвора тако да ја са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је смештао људе у затвор, полиција или неко други?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па и полиција и ови који су на терену, слушајте то је био хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте ви сместили полиција као полиција, не ви лично?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је полиција сместила у затвор?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Е па знате шта кад је то било и колико је било тих затвореника, можда и 30, 40, можда и више стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао све да ухапси људе осим полиције?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Могао је свако. То је био један хаос да рецимо Србина ког су год ухватили могао га је ухапсити свако од Хрвата, па је тако било и на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, ви сте вероватно хапсили Хрвате, нисте Србе или могао је свако тек онако да хапси?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Случајте било је, тако је било онда. Ухапси зна да је из ХДЗ-а, овај чује да је из СДС-а и они једни друге приводе, хапсе и ето тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била нека акција на неко село или тако нешто?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја што се сећам била је акција да ослободимо коридор кроз Иваново село, да имамо пут да можемо изаћи овамо за онај други дио Западне Славоније и према Босни, јер смо били са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Тополовицу је ли била нека акција?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, не сећам се ја тога, ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули или се не сећате?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули или шта?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам за Тополовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки случај да су довели у затвор више људи, да сте чули да је полиција била или?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Лазо Саватовић?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Лазо Саватовић је био у Малом Грђевцу, он је исто руководио неком јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у којој јединици, у полицији, у кухињи, где?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, то је било далеко од Ператовице, овде где смо ми били, колико једно десетак, дванаест километара, можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он можда довезао неке људе ухапшене?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кажете био за затвор надлежан?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Божо Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он, у чему се састојао тај његов посао, је ли он организовао где ће да буде затвор и?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па углавном све око затвора и затвореника, то је било у његовој домени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је стражарио тамо испред?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја се сећам Љубише Перовића да сам га знао видјети код затвора и сећам се Боре да сам га видио и још сам неког видио али ја се не сећам више кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било заробљеника?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па знате шта, не знам, било је пуно јер и ми смо, ајде пуно кад кажем можда 15, можда и 20, можда не знам, не знам јер сећам се само једног детаља да смо мењали, ишла је нека размена преко војске да је било њих доста и да су они наших дали, ваљда да смо једно 20 и нешто са општине Дарувар заменили ми Срба за њих, то се ја онако мало сећам тог детаља, тад је замењен ваљда и Вереш и овај Радошевић, ја мислим да је једно 20 и нешта људи дошло са општине Дарувар заменуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је водио преговоре?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од вас?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чакмак?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, нас су обилазили из касарне Вировитица, био је морам мало да размислим како се звао потпуковник Митић који је дошао код нас и неки капетан још један, не знам како се звао, заборавио сам, који су имали ознаке као нека мисија који су вршили заштиту, они су ишли и код Хрвата и код нас. Иначе за такве сличне ствари је био предвиђен Живко Загорац који је био код нас за неке ајде да кажем политику, мада никад до никаквих преговора колико се ја сећам у Ператовици није дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли остали неки заробљеници кад сте ви напустили?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви напустили тамо Хрватску и кренули 31. октобра је ли остао неко од тих заробљеника?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није размењен?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто за те људе који су били у затвору?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не чујем добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се њима десило, тим људима који су били у затвору, јесте ли чули нешто?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја сам касније чуо да јесу неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Поубијани. То је оно што сам чуо. Чуо сам да су неки људи поубијани, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису успели да буду размењени?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте чули ко их је убио или јесте?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то десило?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, то сам чуо кад смо ми отишли при нашем повлачењу, а мислим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се повлачили на који начин?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па доле, они су нас напали са свих страна и обзиром да смо ми били у више села те јединице, па су нас хтели испресецати да нас појединачно заробе, ми смо се сабијали кроз ту Ператовицу и у колони провлачили за Западну Славонију овамо овај други дио према Воћину и Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви лично сте били у Великој Ператовици?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког је то датума било?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па добро, рекли сте ви да је било 31-ог, онда сам био у Ператовици до 9 или 10 сати ујутру, а сад се сјећам детаља да су звали ови да су опкољени из Малог Грђевца и онда сам ишао тамо и не знам нека јединица није имала муниције па сам узео неки ауто и возио пар сандука муниције. Међутим, кад сам дошао овамо већ је било почело из тог села Горња Ковачица које је било прво на удару овамо према Бјеловару повлачење тако да је то већ од негде 12 сати почело повлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви кад сте изашли?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви лично изашли?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Са подручја Ператовице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па можда негде 10, 11 сати можда, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још остао тако до 10, 11 увече? Јесу ли сви, да ли је то могло да се спакује па да се одмах ујуру изађе?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Знате шта, то је био хаос да нико никога нити је видео и ноћ без струје, без ичега, једни јаучу, једни бегају тамо, једном црком трактор, то мислим стање се не може описати како је то изгледало тако да неких детаља подробније о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко паковао оружје, товарио негде на камионе, на тракторе?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: То сам видео товарило се у цркви ваљда нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко одредио да то задужење, јесте ли ви имали неко задужење или само да скупљате своје ствари и да бежите?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам, јер је био хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали ви задужење да пакујете оружје и неке ствари?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тад тог дана Бору Трбојевића?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, не сећам се да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је био мрак. Да ли је био пре тога мрак у кући, у селу, у кућама, у викендицама, у школи или је било светло?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Школа је била на другом дјелу, овде је главни пут, школа је била доле, има једна улица ниже тако да би се ишло од мог села и да би се пребацило овамо где су били да се иде даље да иде се уопште поред школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам за светла, за струју, да ли је било струје?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Није било, па цело то подручје је било без струје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претходних дана?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Задња три месеца Хрвати су искључили струју и нису дозволили струју, нисмо имали уопће, не ми само ту у Ператовици него цело подручје од тих не знам 20-ак села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у августу и у септембру или само тад тог дана?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па ја мислим у августу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су искључили?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ако се добро сећам, мислим још у августу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад кад сте се повлачили није било светла 31-ог?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па није било, била је батерија, не знам, мислим углавном био је мрак ја се сећам у те Ператовце тако и тога свега што се могу сетити да је то била ноћ, било је стање које се баш не може лако описати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се ви међу првима или међу последњима повукли?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па да вам кажем искрено не знам како су се последњи повукли јер ајде обавештавало се оно људе да као не чекају, да неки не праве узбуну, да не праве панику па сам у том делу ја био ангажован и ја мислим да сам у то време негде био у Ператовици, а има и других села која су се тако да не сећам се ја детаља баш и сати где сам и шта и кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте изашли кад увече?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Из Ператовице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја мислим око 10, 11 сати али да вам кажем ни у то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је остао неко иза вас? То вас питам да ли је остао још неко у селу иза вас?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Како није остао, па долазили су, ми кад смо дошли већ у Турчевић Поље, чак су и ујутру неки долазили са тракторима, онда људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте видели, јесте ли видели можда ту у Турчевић Пољу Бору Трбојевића?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели можда Стеву Босанца, знате ли ко је то?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели њега?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Знате шта, то је било пре пуно година, не могу се сјетити, не кажем можда сам и видео али ја сад да будем искрен не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте ви изашли?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ви изашли?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: С ким сам изашао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја сам задњи изашао са Ранком Радојевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како задњи, да ли је остао још неко иза вас?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не из Ператовице, из Турчевић Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам из Ператовице не из Турчевић Поља?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, с тим сам изашао из Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На камиону, на трактору, како сте, пешке?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не. Са аутом ладом од мог рођака Чује Богдана до Коријеничана и ту је тај ауто остао и остао, тако сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и у Турчевић Пољу да ли сте видели Бору Трбојевића?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не сећам се. Можда сам га видео али се не сећам, не могу рећи ништа сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до кад сте били ви ту?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: У Турчевић Пољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: До раних сати негде ујутру, значи ако је ово било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 01-ог?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Е, онда 01-ог, да значи у тим ранијим сатима смо ишли према Коријеничанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знам каже овде имамо у оптужници да се нешто десило тад 31-ог увече приликом повлачења с овим заробљеницима?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули ништа?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, па добро ово што сам чуо то сам чуо касније већ кад сам дошао у Србију, то кад сам дошао у Србију онда сам чуо да јесу неки побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих је убијено?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам, ја цифру нисам чуо не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Бора Трбојевић у то време?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па не знам, нормално, оно ја кад сам га знао срести видео сам га неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је просед, да ли је тад био сед или не?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па није био сед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква му је коса била?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па онако мало плавкасто смеђу, како да кажем, косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркове, браду, наочаре?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам богами, ја мислим наочаре не сећам се да је имао, то се не сећам да је имао наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркове, браду?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Можда брчиће мале ако се сећам добро, али не сећам се, можда ако је имао малих бркчића оне ретке неке, а за браду не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки Бора тамо у то доба?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Бору Рекића?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не тако добро, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли како је изгледао?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па чини ми се да је он, ако се добро сећам да је он имао брадицу неку, ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брадицу малу или брадицу велику?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па онако да је имао браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колику, велику или малу?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па сад добро тако ајде имао је браду, не знам велика је била, можда и мало дужа, али отприлике браду тако зараслу баш онако прилично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он светлије или тамније пути?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па шта ја знам мени је он деловао онако у односу на Бору Трбојевића је можда црвенији мало био или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како црвенији? Да ли је имао светлију косу или тамнију косу?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па имао је нешто тамнију, а нешто ми онако нарасла, можда тамнију, ајде да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда тамнију али као на црвену боју?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па нешто мени онако као да је фарбана, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неку карактеристичну можда капу или неки знак?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ко, Боро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекић?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не сећам се ја, не сећам се њега тамо у Ператовици, можда сам га једном видео, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је имао браду пре тога?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја мислим да је он браду имао стално, ја мислим да је и тад имао браду и он је имао неког кума, ја сам њега неколико пута прије видео тамо у Цремушни, ја мислим да сам га видео и онда са брадом, ако се ја добро сећам, то је пуно година већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви саслушавали ове заробљене?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Заробљене?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте безбедњак у том одреду Билогорском, па ми се намеће онако као логично да прођу и вашу неку обраду?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Добро, није то, добро можда је било логично, не ја нисам био квалификован за то. Ја кажем једноставно сам ја био на том месту због тога што су ме људи знали па су мислили да можемо на неки начин умирујуће деловати на неке тензије и тако то, а иначе нисам никад никог саслушавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је Бранко Поповић?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Бранко Поповић је био председник СДС-а за општину Грубишно Поље и оснивач.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он човек из места, из Грубишног Поља?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да, он је из Лончаревице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одатле је пореклом или?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Он је из Лончарице једног села са општине Грубишно Поље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам вас разумео добро ви знате ко је Вереш Ивица и Радошевић овај што га зову Жућа?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они заробљени, где сте ви били кад су они заробљени?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па ја нисам био тамо нити сам био на заробљавању, ја сам кад сам дошао у Ператовицу, негде сам био и чуо сам да је заробљен Вереш и Жућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био задужен да њих, да ли је био неко задужен да њих?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да их ухапси?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да или тог дана кад је било њихово хапшење?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Гледајте, није било посебног задужења ни за кога да се хапси. На обе стране се хапсило да се хапси, међутим, нарочито се гледало, знало се за њих, они су били чланови ХДЗ-а и били једни од за наоружање за подручје општине Грубишно Поље, они су били међу првима, то се тек касније знало у почетку то и није се тако знало, али се знало да су при ХДЗ-у и онда се гледало ко је при СДС-у, ко је при ХДЗ-у, а они су и они који нису при СДС-у они су њих хапсили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам разумео уопштено, али мислим према овим нашим подацима 10. августа су ови људи ухапшени и то су се кретали путем на раскрсници Велика Решеница и Мала Ператовица и ту су били људи који су стајали, заустављали возила и онда хапсили између осталог су тако и њих двојицу ухапсили, па вас ја питам да ли сте ви знали ко је био ту одређен, да ли је то под вашом контролом била таква акција?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли уопште чули за ту акцију?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Немам сазнања ко је њих, ја сам чуо кад сам дошао и видео сам их горе, не да сам чуо, ја сам их видео горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где сте их видели прво?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Видео сам их код оgrade су стајали Вереш, додуше Жућа се десио да сам га видео али кад сам дошао ја велим шта радиш ти ту, па каже ево видиш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли тад били негде затворени после тога кад сте их видели?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да ли су били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Затворени негде?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Били су прије њих затворени али су пуштени неки људи који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, за њих двојицу питам где су били тад затворени кад сте ви то видели доле код оgrade?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, ја сам их видео код оgrade.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте видели где су одведени?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да је неко био у сушари?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: И то сам видео сам Вераша, Жућу нисам видео ни код ограде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ви дошли у ту Велику Ператовицу?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја сам дошао па негде крајем можда и почетком августа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Крајем или почетком августа?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, не, крајем јула, ја мислим почетком августа да сам дошао или крајем јула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чули сте за ту акцију кажете нисте били у Тополовици, чули сте за ту акцију?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па и нисам баш ја да вам кажем, ја нисам чуо за акцију у Тополовици да је уопће била. Ја знам за акцију да је била за Иваново Село, знам за акцију да је била за складиште војно Вировитичке ливаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је са тим складиштем?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је требало са тим складиштем да се уради?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па требало је да се узме наоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је било да је опкољено та Тополовица па да су доведени људи у затворе, јесте ли то чули да су неки људи одатле доведени у затвор?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја сам чуо да неки имају из Тополовице у затвор али не знам ни за акцију, не знам ни кад је изведена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колики је број тих људи?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам, то стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми молим вас кажете да сте чули за погобију тих затвореника тек кад сте дошли у Београд. Па јесте ли чули ко је то урадио кад сте чули да је те људе неко побио, да ли се то чује нас избеглица, између људи који смо дошли, да ли се прича ко је то урадио?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Знате шта, ја сам чуо причу.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ко је то урадио, реците ту причу?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја сам чуо причу али, ја сам чуо да је то урадио Божо Трбојевић, међутим, ја не могу иза тога стајати јер не знам да је то било тачно или није, то се прича, то је оно што се прича а да ли је то тачно или није не могу рећи ја.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Бранко Поповић да ли је жив?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Он је био шта сте рекли вођа ДСС-а?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Он је био председник СДС-а и све кључне одлуке које су се дешавале и са тим тзв. Билогорским одредом је доносио он и

касније кад се радило, ја кажем ове две акције које сам ја спомињао Бранко Мишчевић исто покојни који је био учесник рата 1941. године и његово искуство се ценило и био је неоспорни ауторитет, он је чак и распоређивао војнике на подручју тог магацина околно да се то успешно изведе и тако је и било, врло успешно је то изведено и 90% наоружања је извезено.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми молим вас, неколико сведока је поменуло да сте исто тако и ви додељивали, односно давали наређења. Ко је вама давао наређења?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ја се не сећам да сам ја давао наређења коме.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А ко је вама давао наређења?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па није ми нико давао наређење, ја се не сећам да сам нека наређења посебно имао обзиром да је то све било у локалу. Нисам неких наређења ја имао, не сећам се, не знам конкретно на детаљ.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми ко је организовао те људе, ко је постројавао те људе, ко је издавао команде, ко је био главни тамо?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Главни је био командант, командант је био Раде Чакмак.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да ли је он издавао наређења?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: За све ово што се дешавало у Ператовици, међутим, ја кажем за кључне акције никад није командант доносио одлуку сам.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ко је с њим још доносио одлуку?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Бранко Поповић, његова је била кључна, он је био председник СДС-а и све главне ствари је доносио он, то је моје сазнање.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Значи, колико сам схватила за те акције, за та хапшења наредбу је ипак издао Раде Чакмак, је ли тако, јесте ли то хтели рећи?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Нисам то хтео рећи јер не знам, то не могу рећи ја.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па рекли сте малоприје да је за све те кључне акције углавном командант и ко још?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Командант је он био папирнати, а да ли је он издавао акције њима или је то у сарадњи са Банком Поповићем, не могу то рећи, ја то не знам стварно.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Опростите, поставићу још једно питање. Да ли сматрате да је реално и поштено да се суди човеку који нема везе са злочинем, а да сви то знамо сведоци који су били овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нећемо да питамо овог сведока у суду. То ћемо да питамо сведока приватно, али овде не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Још једном вас питам кад сте дошли овде, кад сте чули, да ли сте сигурни у оно што сте рекли да је то урадио Божо Трбојевић или неко други?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, ја кажем да сам чуо.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте поменули Билогорски одред па ми кажите да ли се то ваша јединица тако звала?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да, то је подручје Билогоре и тако се некад звала нека јединица у Другом светском рату па онда је Бранко и ови су дошли да се зове тај покрет и тај одред да се зове Билогорски одред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви окривљени имате питање?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Хтео бих господина Рада Чакмака нешто да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је Раде Кљајић.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Раде Кљајића. Пошто ви знате колико је људи било вероватно заробљених у Великој Ператовици. Није могло бити два човека да чувају толико људи.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како ви не осетите да је још неко био у томе затвору?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Као чувар?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Био је сигурно, али ја се сјећам Љубише, ја се сјећам тебе и ја се сјећам јер сам некада видео Бору Рекића а више ко је био ево ја се стварно не сећам, а не кажем да није био јер је морало бити.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А кад сте дошли у избеглиште за кога сте ви чули Бору да је био са Божом Трбојевићем?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да је био са Божом Трбојевићем?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Нисам рекао никад то.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А неки кажу Боро је био?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Који Боро?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па да је поубијао те људе.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, ја то нисам. Ја сам чуо да је то направио Божо. Оно што сам ја чуо и што сам сад рекао први пут, то ме ни питао није, не волим о томе причати јер не знам сигурно. Чуо сам да је то направио Божо и још сам нешто, ајде сад већ да кажем, да је Божо то направио зато да су његовог ђеда и бабу и њега, њихови ђедови стрељани јер је Божо био шепан, да он носи метак од његовог ђеде и још то сам чуо, ако је то тачно ако није не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији ђеда?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Деда Боже Трбојевића тог који је био командир затвора, е од неких од њих, који не знам. То је оно што сам чуо. Иначе, сигурно је било више јер је било затвора, била су још горе, био је неки затвор, било је људи више који су чували затвор али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ператовици је било више затвора?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Било је тих локација, један подрум овамо, ту и не знам има пет, па има тамо, па било је тога и онда буду два, три дана се замени и шта ја знам. Е, сад ко је све био, стварно не знам. Ево ја бих сад рекао да знам, ја знам и нормално да је било више али се не сећам ко је све био.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А да ли је, још једно питање, да ли је из суседних села неко био од стражара у затвору? Да ли је био неко из Мале Барне, да ли је неко био из Лончарице?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Јесте био Рогожар.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли је још неко био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Рогожар чини ми се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало јасније кажите због транскрипта.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Рогожар, не знам како му је било име, Гојков син, мислим да је он исто неки чувар био тамо.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли је још неко био из Ператовице?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Подсети ме, не знам, заборавио сам.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли је био Душан ту?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А из Мале Барне да ли су били Костићи из Мале Барне, Боро Костић на пример?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Чини ми се да.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Вељко Берак?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Да, е па не могу се сетити. Давно је то било и кроз све то што смо прошли то је све оставило трага и знате шта не могу се ја да се сетим свега.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А као прво ви сте били надлежни за Миленка Стојића, за командира полиције српске?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Добро.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па је ли неке наредбе неко је поставио? Ко је доводио те људе у затвор?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па знаш шта, то сам већ хтео одговорити, ја се не сећам да је то само радила, ја знам да се хапсило свакако.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли су ти људи испитивани у затвору из овог подрума?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како не знате? Ко их је испитивао?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам. Можда их је испитивао Стојић. Је л' је?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Стојић, добро можда још неко. Да ли је ту био Раде Чакмак?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Онда треба довести Миленка Стојића па нек он каже ко је испитивао људе.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па добро, ја немам ништа против.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То ваљда знам али Боре има много, није Боро један. Да ли је био Боро из Лончарице, како се презива Глежић?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Који је то Глежић?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Из Лончарице?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам. Из Лончарице?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да. Мали, крупан онако.

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не могу се сјетити.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А шта је радио Матијашевић Спасо?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Ко, Спасо? Ја колико знам да је Спасо био у магацину нешто.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Где у магацину?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па магацин је био у цркви, је ли је?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па тако реци да је то то. А где је тај Спасо спавао?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не знам, не знам то.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А где је била кухиња?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па кухиња је била, ајде кад је штаб био горе код тамо у тој Гојковој викендицу кухиња је била иза, не знам чије је то двориште било.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А где је пресељена кухиња?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Кухиња је пресељена касније, не знам како се зове газда, овамо исто кад смо преселили оно у онога.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како не знаш да се зове газда, ту је и мој отац живео и ја сам живео у тој кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве то везе има с овим?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: А ја сам мислио овамо за штаб, за штаб сам мислио овај из Дарувара што је. Да била је поред Дома, да то је твоја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, држите се овога због чега се води поступак против вас, то баш нема нешто много везе с тим где је кућа вашег оца и где сте ви били смештени, овде вам се нешто крајње озбиљно ставља на терет, то можете да питате. Човек нам каже сад да је било више затвора не само један. Где су били ти затвори?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Био је, ја се сећам да је један био испод неке куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико их је било? Немојте да описујете, то нисмо сви у стању да замислимо?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па ево знам за школу, за ова два и оно док се било горе код Гојка, Вереш и Жућо су били у сушари, то је било три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било у исто време или претходно?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Не, ово је било прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После кад је било у школи где је још било?

СВЕДОК РАДЕ КЉАЈИЋ: Па не сећам се да је још било у некој кући горе, не сећам се да је још био тамо који или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите окривљени?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам ништа више да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Да ли ви још нешто имате да додате? Да ли још неко има да пита нешто? Не. Ви долазите из Сремчице, то је овде град Београд. Хвала вам, можете да идете.

Пре него што данас завршимо за данашњи дан морам да вам кажем стигао је ваш предлог од 01. октобра 2008. године па упозређујући тај предлог и транскрипте ја ћу вам, ако имате вероватно код себе примерак, погледајте ово под један ту да не мењам ја имена и тако, па сутра онда да то дотерате и да сутра може тужилац да се изјасни, ја му до сада нисам слала. Погледаћете имена овде која сте предложили упоређујући транскрипт то нису иста имена и тако, погледаћете кога предлагете, па ћемо сутра то да видимо и да дамо тужиоцу да се изјасни.

Видимо се дакле сутра.

Наставак претреса сутра – 17.10.2008. године у 09:30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА